

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 2018 р. №

ПОРЯДОК
реєстрації, перереєстрації безробітних та ведення
обліку осіб, які шукають роботу

Загальна частина

1. Цей Порядок визначає процедуру реєстрації, перереєстрації безробітних та ведення обліку осіб, які шукають роботу, філією центру зайнятості Автономної Республіки Крим, обласного, Київського та Севастопольського міського центру зайнятості, а також міським, районним, міськрайонним центром зайнятості державної служби зайнятості (далі — центр зайнятості).

2. У цьому Порядку терміни вживаються у такому значенні:

кар'єрний радник — співробітник центру зайнятості, який відповідно до цього Порядку забезпечує організацію надання послуг особам, які шукають роботу, зареєстрованим безробітним, здійснює супровід таких осіб з метою їх подальшого працевлаштування;

облік осіб, які шукають роботу, — внесення даних про осіб, які шукають роботу, до Єдиної інформаційно-аналітичної системи державної служби зайнятості;

особа, яка шукає роботу, — особа, яка звернулася до центру зайнятості з метою отримання послуг із сприяння у працевлаштуванні;

перереєстрація безробітного — поновлення попередньої реєстрації безробітного, якщо після її припинення безробітний не працевлаштувався;

припинення реєстрації безробітного — позбавлення особи (втрата особою) статусу зареєстрованого безробітного;

профілювання — система оцінки ступеня мотивації до праці особи, яка шукає роботу, чи безробітного, попиту на їх професію на ринку праці, можливості працевлаштування, ризику тривалого безробіття та визначення обсягу і видів послуг, що надаватимуться з метою їх інтеграції до ринку праці;

реєстрація безробітного — надання особі, яка шукає роботу, статусу зареєстрованого безробітного.

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному в Законах України “Про зайнятість населення”, “Про імміграцію”, “Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб”, “Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту” та “Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття”.

Облік осіб, які шукають роботу

3. Облік осіб, які шукають роботу, проводиться центром зайнятості незалежно від зареєстрованого місця проживання чи перебування таких осіб.

Обробка персональних даних осіб, які шукають роботу, здійснюється центром зайнятості відповідно до закону.

4. Для взяття на облік у центрі зайнятості особи, які шукають роботу:

1) пред'являють:

громадяни України — паспорт громадянина України або інший документ, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України;

іноземці та особи без громадянства, які постійно проживають в Україні, визнані в Україні біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, яким надано в Україні притулок чи тимчасовий захист, а також ті, що одержали дозвіл на імміграцію, — посвідку на постійне проживання або посвідчення біженця або особи, яка потребує додаткового захисту або якій надано тимчасовий захист;

довідку про присвоєння реєстраційного номера облікової картки платника податків (крім фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку в паспорті);

2) інформують про освіту, досвід роботи, зайнятість або перебування у трудових відносинах.

Особа з інвалідністю, яка не досягла встановленого статтею 26 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" пенсійного віку та отримує пенсію по інвалідності або державну соціальну допомогу відповідно до Законів України "Про державну соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю" та "Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та особам з інвалідністю", подає копію довідки до акта огляду медико-соціальною експертною комісією та у разі наявності пред'являє індивідуальну програму реабілітації.

5. Особи, які не пред'явили документи, зазначені у пункті 4 цього Порядку, мають право на отримання інформації про послуги, що надаються центром зайнятості.

6. Особі, яка пред'явила документи, зазначені в пункті 4 цього Порядку, кар'єрний радник забезпечуватиме її супровід та організацію надання послуг.

Кар'єрний радник сприяє особам, які шукають роботу, в пошуку роботи, плануванні кар'єри шляхом:

надання консультацій щодо працевлаштування, зокрема інформації про вакантні посади, про заходи для самостійного пошуку роботи, початку підприємницької діяльності;

консультування про можливості професійної підготовки, перепідготовки, формування та розвитку професійних навичок і компетентностей, які користуються попитом на ринку праці, у тому числі щодо вибору/зміни професії (виду професійної діяльності) та/або можливостей започаткування та провадження підприємницької діяльності;

проведення профорієнтації, профдіагностики;

інформування про суб'єкти господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні, про застосування праці іноземців та осіб без громадянства в Україні.

Кар'єрний радник вносить до Єдиної інформаційно-аналітичної системи державної служби зайнятості отримані про особу, яка шукає роботу, персональні дані: прізвище, ім'я та по батькові; серію та номер паспорта або дані іншого документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України або дані посвідки на постійне проживання або посвідчення біженця або особи, яка потребує додаткового захисту або якій надано тимчасовий захист; зареєстроване місце проживання чи місце перебування; число, місяць та рік народження; реєстраційний номер облікової картки платника податків (крім осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомили про це відповідному органу державної податкової служби і мають відповідну відмітку в паспорті) та інші відомості, передбачені цим Порядком. На підставі цих даних формується персональна картка особи, яка шукає роботу. Форма персональної картки та додатки до неї затверджуються Мінсоцполітики.

7. Працівники, які втратили частину заробітної плати внаслідок вимушеного скорочення передбаченої законодавством тривалості робочого часу у зв'язку із зупиненням (скороченням) виробництва без припинення трудових відносин, беруться на облік на умовах, визначених цим Порядком. Такі особи мають право брати участь у громадських та інших роботах тимчасового характеру за направленням центру зайнятості.

8. У разі прийняття рішення про звільнення працівника відповідно до пунктів 2, 4, 6, 8 частини першої статті 36, пунктів 2, 6, 10, 11 частини першої статті 40 Кодексу законів про працю України та повідомлення ним про це центру зайнятості не пізніше ніж за два тижні така особа береться на облік у центрі зайнятості в день звернення та має право на першочергове формування її резюме, розміщення його на офіційному веб-сайті державної служби зайнятості, профорієнтацію, інформаційно-консультаційні послуги та послуги з пошуку роботи з метою працевлаштування до набуття статусу безробітного.

9. Особи, звільнені з військової служби після участі у проведенні антитерористичної операції, у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації в Донецькій та Луганській областях, забезпеченні їх здійснення, беруться на облік у центрі зайнятості та мають право на першочергове отримання послуг центру зайнятості.

Військові комісаріати надають інформацію центрам зайнятості про осіб, які звільнені з військової служби після участі у проведенні антитерористичної операції, у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації в Донецькій та Луганській областях, забезпеченні їх здійснення.

10. На основі документів та відомостей, передбачених пунктом 4 цього Порядку, отриманих від осіб, які шукають роботу, кар'єрним радником здійснюється первинне профілювання відповідно до методики, затвердженої Мінсоцполітики в установленому порядку.

11. За результатами первинного профілювання кар'єрний радник разом з особою, яка шукає роботу, складають індивідуальний план надання послуг.

В індивідуальному плані надання послуг зазначається комплекс заходів, які мають вжити кар'єрний радник та особа, яка шукає роботу, строки та періодичність їх надання, зобов'язання сторін щодо виконання цього плану.

Індивідуальний план надання послуг особі, яка шукає роботу, складається у двох примірниках, підписується безпосередньо такою особою та кар'єрним радником.

Один примірник підписаного обома сторонами індивідуального плану надання послуг видається особі, яка шукає роботу.

За спільною згодою кар'єрного радника та особи, яка шукає роботу, строк надання послуг згідно з індивідуальним планом надання послуг може бути змінено.

У разі зміни центру зайнятості індивідуальний план надання послуг розробляється та підписується з урахуванням раніше складеного плану за попереднім місцем обліку особи, яка шукає роботу.

Примірна форма індивідуального плану надання послуг, порядок та умови його складення, виконання затверджуються Мінсоцполітики.

12. У разі наявності пропозиції щодо роботи кар'єрний радник повідомляє про це особі, яка шукає роботу, та за її згодою видає направлення на працевлаштування.

Форма направлення на працевлаштування затверджується Мінсоцполітики.

Під час формування направлення на працевлаштування кар'єрний радник зобов'язаний перевірити актуальність пропозиції щодо роботи та попередньо узгодити з роботодавцем умови проведення співбесіди з особою, яка шукає роботу.

13. Облік особи, яка шукає роботу, припиняється з дня:

реєстрації її як безробітної;

відмови від отримання послуг центру зайнятості;

відмови від підписання індивідуального плану надання послуг;

смерті.

Надання статусу безробітного

14. Статус безробітного надається особам, які зазначені у частині першій статті 43 Закону України “Про зайнятість населення”.

15. Особи, які закінчили або припинили навчання у закладах загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти, звільнилися із строкової військової або альтернативної (невійськової) служби і вперше приймаються на роботу та зареєструвалися в центрі зайнятості протягом шести місяців з дня закінчення або припинення навчання чи звільнення із служби, мають право на додаткові гарантії у сприянні з працевлаштування.

16. Особам, які навчаються за денною формою у закладах загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти, а також особам, у яких відсутній страховий стаж, крім тих, що зазначені у частині другій статті 6 Закону України “Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття”, не може бути надано статус безробітного.

17. Для надання статусу безробітного особа, яка шукає роботу, подає заяву про надання статусу безробітного, пред’являє документи, зазначені в підпункті 1 пункту 4 цього Порядку, а також:

трудова книжка (цивільно-правовий договір чи документ, який підтверджує припинення останнього виду зайнятості). Особа, яка втратила трудову книжку, пред’являє дублікат трудової книжки чи довідку архівної установи про прийняття та звільнення з роботи;

документ про освіту;

військово-обліковий документ для осіб, які звільнилися із строкової військової служби.

Форма заяви про надання статусу безробітного затверджується Мінсоцполітики.

18. Крім документів, зазначених у пункті 17 цього Порядку, для отримання статусу безробітного подаються:

1) внутрішньо переміщеними особами у разі відсутності документів, що підтверджують факт звільнення:

заява про припинення трудових відносин, справжність підпису на якій нотаріально засвідчена, або документ, що підтверджує факт припинення зайнятості (цивільно-правовий договір, витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань), або відповідне рішення суду — у разі припинення трудових відносин (припинення зайнятості) у судовому порядку;

розрахунковий документ (квитанція), що підтверджує надсилання зазначеної заяви роботодавцю рекомендованим листом з описом вкладення (за можливості);

2) членами особистого селянського господарства, для яких така робота була основною (крім осіб, які закінчили або припинили навчання у закладах загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої

та вищої освіти), звільнилися із строкової військової або альтернативної (невійськової) служби і вперше приймаються на роботу та звернулися для реєстрації до центру зайнятості протягом шести місяців з дня закінчення або припинення навчання чи звільнення із служби), — довідка про припинення ведення особистого селянського господарства або вихід з такого господарства, видана сільською, селищною або міською радою за місцезнаходженням земельної ділянки.

Для цілей цього Порядку ведення особистого селянського господарства вважається основною роботою для члена такого господарства за умови, що протягом 12 місяців, які передували дню звернення до центру зайнятості, він провадив лише таку діяльність чи одночасно перебував у трудових відносинах або був зайнятим згідно із частиною першою статті 4 Закону України “Про зайнятість населення” менше шести місяців.

Зазначену довідку не подають члени особистого селянського господарства, які:

є внутрішньо переміщеними особами;

проходили військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період;

3) військовослужбовцями (крім військовослужбовців строкової служби) Збройних Сил, Національної гвардії, Служби зовнішньої розвідки, інших військових формувань, утворених відповідно до законів, Держприкордонслужби, СБУ, Держспецтрансслужби, поліцейськими, особами рядового і начальницького складу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації, органів внутрішніх справ, органів і підрозділів цивільного захисту, податкової міліції, а також особовим складом воєнізованих аварійно-рятувальних служб, утворених відповідно до законодавства на постійній основі (далі — військовослужбовці), які звільнені із служби за станом здоров'я, у зв'язку із скороченням штатів або проведенням організаційних заходів без права на пенсію, — військово-обліковий документ, в якому зазначена дата взяття їх на облік у військовому комісаріаті відповідно до законодавства.

19. Особи, які зазначені у частині першій статті 14 Закону України “Про зайнятість населення” (крім осіб з інвалідністю, які не досягли встановленого статтею 26 Закону України “Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування” пенсійного віку і норматив працевлаштування яких встановлюється згідно із Законом України “Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні”) та які мають право на додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню на підприємства, в установи, організації з чисельністю штатних працівників понад 20 осіб за рахунок квоти у розмірі 5 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників, з метою прискорення їх працевлаштування, крім документів, зазначених у пунктах 17 і 18 цього Порядку, подають:

1) один з батьків або особа, яка їх замінює і має на утриманні дитину (дітей) віком до шести років, — свідоцтво про народження дитини, рішення органу опіки та піклування про встановлення опіки чи піклування над такою дитиною або рішення суду;

2) один з батьків або особа, яка їх замінює і виховує без одного з подружжя дитину віком до 14 років, — свідоцтво про народження дитини, рішення органу опіки та піклування про встановлення опіки чи піклування над такою дитиною або рішення суду та/або довідку структурного підрозділу з питань соціального захисту населення місцевої держадміністрації або виконавчого органу міської ради про отримання (неотримання) соціальної допомоги;

3) один з батьків або особа, яка їх замінює і виховує без одного з подружжя дитину з інвалідністю, утримує без одного з подружжя особу з інвалідністю з дитинства (незалежно від віку) та/або особу з інвалідністю I групи (незалежно від причини інвалідності), — пенсійне посвідчення, що містить запис про інвалідність, рішення місцевого органу виконавчої влади та органу місцевого самоврядування про встановлення опіки чи піклування над такою дитиною або рішення суду та/або довідку структурного підрозділу з питань соціального захисту населення місцевої держадміністрації або виконавчого органу міської ради про отримання (неотримання) соціальної допомоги;

4) один з батьків або особа, яка їх замінює і виховує без одного з подружжя дитину з інвалідністю (до досягнення нею 18-річного віку), — пенсійне посвідчення, що містить запис про інвалідність. У разі відсутності пенсійного посвідчення належність до однієї з категорій осіб (один з батьків або особа, яка їх замінює і виховує без одного з подружжя дитину з інвалідністю, утримує без одного з подружжя особу з інвалідністю з дитинства (незалежно від віку) та/або особу з інвалідністю I групи (незалежно від причини інвалідності), один з батьків або особа, яка їх замінює і виховує без одного з подружжя дитину з інвалідністю (до досягнення нею 18-річного віку) може підтверджуватися одним з таких документів:

посвідченням особи, яка отримує державну соціальну допомогу відповідно до Закону України “Про державну соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю”;

медичним висновком про дитину з інвалідністю віком до 18 років;

довідкою до акта огляду медико-соціальною експертною комісією;

5) дитина-сирота або дитина, позбавлена батьківського піклування, — копію рішення місцевого органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування про надання статусу дитини-сироти або дитини, позбавленої батьківського піклування;

6) особа, яка звільнена після відбування покарання або примусового лікування, за умови відсутності будь-якого виду зайнятості з дати звільнення до дати реєстрації у центрі зайнятості — відповідну довідку установи, в якій така особа відбувала покарання або проходила примусове лікування;

7) особа, якій виповнилося 15 років та яка за згодою одного з батьків або особи, яка їх замінює, може, як виняток, прийматися на роботу, — заяву одного з батьків або особи, яка їх замінює, про згоду на працевлаштування такої особи, свідоцтво про народження чи рішення суду

або розпорядження органів опіки та піклування про встановлення опіки чи піклування;

8) учасники бойових дій, зазначені у пунктах 19 і 20 частини першої статті 6 Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту”, — посвідчення учасника бойових дій та копію довідки про безпосередню участь особи в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення і захисті незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України або копію довідки про участь особи у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації в Донецькій та Луганській областях, забезпеченні їх здійснення.

20. Особа, яка шукає роботу і подала заяву про надання статусу безробітного, зобов'язана подати кар'єрному раднику не пізніше сьомого календарного дня з дня отримання направлення на працевлаштування письмову відповідь роботодавця про працевлаштування або відмову у працевлаштуванні.

Під час формування направлення на працевлаштування кар'єрний радник зобов'язаний перевірити актуальність пропозиції підходящої роботи та попередньо узгодити з роботодавцем умови проведення співбесіди з особою, яка шукає роботу і подала заяву про надання статусу безробітного.

Якщо в зазначений строк така особа подає кар'єрному раднику письмову відповідь роботодавця про відмову у працевлаштуванні або відстрочення вирішення питання щодо працевлаштування у зв'язку з необхідністю проходження медичного та наркологічного огляду, призначення дати конкурсного відбору, такій особі надається статус безробітного з дня подання відповідної заяви.

У разі відсутності підходящої роботи особі, яка шукає роботу, може бути надано статус безробітного з першого дня взяття на облік у центрі зайнятості.

Підбір підходящої роботи для зареєстрованого безробітного здійснюється відповідно до статті 46 Закону України “Про зайнятість населення”.

21. Для прийняття рішення про надання статусу безробітного кар'єрний радник вносить відомості з документів, зазначених у пунктах 17—19 цього Порядку, до Єдиної інформаційно-аналітичної системи державної служби зайнятості та аналізує персональну картку особи, яка шукає роботу.

22. Рішення про надання статусу безробітного чи відмову у наданні такого статусу приймається центром зайнятості не пізніше сьомого календарного дня з дня подання особою, яка шукає роботу, заяви про надання статусу безробітного.

З рішенням про надання (відмову в наданні) статусу безробітного, визначення розміру і строку виплати матеріального забезпечення на випадок безробіття, відкладення, скорочення тривалості та припинення виплати такого забезпечення особа ознайомлюється під час відвідування

кар'єрного радника, про що ставить підпис у відповідному додатку до персональної картки.

У разі відмови особи поставити підпис у додатку до персональної картки кар'єрним радником вноситься до неї відповідний запис.

23. Підставами для відмови у наданні статусу безробітного є:

1) відсутність на дату прийняття рішення про надання статусу безробітного документів, зазначених у пунктах 17 і 18 цього Порядку;

2) встановлення факту зайнятості особи, у тому числі отримання повідомлення від роботодавця про працевлаштування особи;

3) подання заяви про надання статусу безробітного особою, яка не зазначена у частині першій статті 43 Закону України "Про зайнятість населення";

4) письмова відмова особи від пропозиції підходящої роботи;

5) невідвідування роботодавця та неподання в установленій строк без поважних причин особою письмової відповіді роботодавця про результати співбесіди відповідно до виданого центром зайнятості направлення на працевлаштування;

6) неповернення особою коштів, отриманих за період попередньої реєстрації, що припинена на підставі абзаців вісімнадцятого — двадцятого підпункту 1 пункту 30 цього Порядку.

24. У разі прийняття центром зайнятості рішення про відмову у наданні статусу безробітного особа може повторно подати заяву про надання зазначеного статусу не раніше ніж через сім календарних днів з дня прийняття такого рішення.

Рішення центру зайнятості про відмову у наданні статусу безробітного може бути оскаржене в установленому законодавством порядку.

25. Після реєстрації безробітного кар'єрний радник протягом десяти календарних днів вживає заходів із здійснення щодо нього поглибленого профілювання відповідно до методики, затвердженої Мінсоцполітики.

26. На основі отриманих результатів поглибленого профілювання кар'єрний радник разом із зареєстрованим безробітним розробляє індивідуальний план працевлаштування.

Індивідуальний план працевлаштування повинен містити комплекс заходів, які мають вжити кар'єрний радник та особисто зареєстрований безробітний, для працевлаштування або здійснення іншого виду зайнятості, зокрема:

взаємні права, обов'язки кар'єрного радника та зареєстрованого безробітного;

заходи, пов'язані з пошуком роботи, співпрацею з роботодавцями та проведенням переговорів щодо умов працевлаштування;

заходи, пов'язані з отриманням освітніх послуг, обранням суб'єкту — освітньої діяльності;

перелік активних заходів для забезпечення зайнятості;

умови залучення суб'єктів господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні, для сприяння у працевлаштуванні безробітного на підставах, передбачених статтею 37 Закону України "Про зайнятість населення";

строки, звітність, порядок інформування щодо виконання заходів, пов'язаних з реалізацією індивідуального плану працевлаштування, форму співпраці та підтвердження вжиття заходів, передбачених планом, кількість заходів та зустрічей з кар'єрним радником, іншими співробітниками центру зайнятості;

умови внесення змін та відповідальність кожної із сторін за невиконання чи неналежне виконання індивідуального плану працевлаштування.

Особливі потреби осіб з інвалідністю, осіб, звільнених з військової служби після участі у проведенні антитерористичної операції, у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації в Донецькій та Луганській областях, забезпеченні їх здійснення, мають бути відповідно враховані в індивідуальному плані працевлаштування.

Зареєстрований безробітний протягом трьох робочих днів підписує запропонований індивідуальний план працевлаштування.

Індивідуальний план працевлаштування складається у двох примірниках, підписується безпосередньо зареєстрованим безробітним та кар'єрним радником.

Один примірник підписаного обома сторонами індивідуального плану працевлаштування видається зареєстрованому безробітному.

Індивідуальний план працевлаштування підлягає коригуванню у разі зміни обставин, які впливають на можливості інтеграції зареєстрованого безробітного до ринку праці.

Примірна форма індивідуального плану працевлаштування, порядок та умови його складення, виконання затверджуються Мінсоцполітики.

27. Зареєстрований безробітний під час отримання послуг центру зайнятості може подати письмову заяву про заміну кар'єрного радника із зазначенням підстав.

Відвідування центру зайнятості

28. Зареєстрований безробітний відповідно до свого індивідуального плану працевлаштування зобов'язаний відвідувати центр зайнятості, в якому він зареєстрований, не рідше ніж один раз на 30 календарних днів, крім випадків, що сталися внаслідок надзвичайної ситуації, виникнення якої підтверджується на запит центру зайнятості відповідним органом згідно із законодавством, з пред'явленням паспорта громадянина України чи іншого документа, що посвідчує особу або підтверджує її спеціальний статус, та трудової книжки.

Зареєстрований безробітний, який з поважної причини не зміг звернутися до центру зайнятості у строк, установлений кар'єрним радником для відвідування, повинен відвідати центр зайнятості не пізніше ніж у день, що настає після закінчення дії обставин, що склалися у зв'язку з поважною причиною, за умови підтвердження її наявності відповідними документами. У разі коли такий день припадає на вихідний, святковий або інший неробочий день, зареєстрований безробітний повинен звернутися до центру зайнятості у перший робочий день, що настає за ним.

Поважними причинами, наявність яких підтверджена відповідними документами, є хвороба громадянина, смерть членів його сім'ї та родичів, догляд за хворою дитиною віком до 14 років, відвідування лікарні, судових та правоохоронних органів, районних військкоматів, інших державних установ та інші обставини, які унеможливають відвідування центру зайнятості.

Дата наступного відвідування зареєстрованим безробітним центру зайнятості, в якому він зареєстрований, встановлюється кар'єрним радником не рідше ніж один раз на 30 календарних днів з урахуванням ситуації, яка склалася на регіональному ринку праці, за погодженням із зареєстрованим безробітним, що зазначається в додатку до персональної картки, та може бути відстрочена більш як на 30 календарних днів у зв'язку з поданням:

довідки-виклику на сесію та заяви зареєстрованого безробітного про невідвідування центру зайнятості протягом періоду сесії чи захисту дипломної роботи в разі навчання за заочною чи вечірньою формою у закладах освіти не за направленням центру зайнятості (до наступного робочого дня після закінчення сесії чи захисту дипломної роботи з урахуванням часу, необхідного для проїзду від місця навчання);

повідстки про призов на навчальні або перевірочні збори у Збройні Сили відповідно до Закону України "Про військовий обов'язок і військову службу" (до наступного робочого дня після закінчення зборів з урахуванням часу, необхідного для проїзду від місця зборів);

заяви про надання дозволу не відвідувати центр зайнятості у зв'язку із:

санаторно-курортним лікуванням (для осіб, звільнених з військової служби після участі у проведенні антитерористичної операції, у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації в Донецькій та Луганській областях, забезпеченні їх здійснення);

проходженням психологічної реабілітації та професійної адаптації (для осіб, звільнених з військової служби після участі у проведенні антитерористичної операції, у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації в Донецькій та Луганській областях, забезпеченні їх здійснення);

оздоровленням та літнім відпочинком дітей віком до 14 років (перерва між відвідуваннями може становити 40 календарних днів один раз протягом календарного року).

Зміна зареєстрованим безробітним центру зайнятості

29. У разі бажання зареєстрованого безробітного здійснювати пошук роботи, отримувати виплату матеріального забезпечення на випадок безробіття та соціальні послуги в іншому центрі зайнятості така особа подає до обраного центру зайнятості відповідну заяву, на підставі якої формується персональна картка безробітного.

З дня подання такої заяви реєстрація у попередньому центрі зайнятості, в якому особа набула статусу безробітного та отримувала соціальні послуги і матеріальне забезпечення, припиняється відповідно до абзацу двадцять третього підпункту 1 пункту 30 цього Порядку.

Перереєстрація безробітного в центрі зайнятості, до якого він звернувся, здійснюється на наступний день після подання відповідної заяви.

У випадку зміни центру зайнятості розробляється та підписується новий індивідуальний план працевлаштування з урахуванням плану, складеного за попереднім місцем реєстрації безробітного.

Припинення реєстрації безробітного

30. Центр зайнятості припиняє реєстрацію безробітного:

1) з дня:

початку зайнятості особи (крім участі у громадських та інших роботах тимчасового характеру, зайнятості працею, пов'язаною з організацією підготовки та проведенням виборів Президента України, народних депутатів України, місцевих виборів);

працевлаштування за наймом на умовах трудового договору (контракту);

укладення цивільно-правового договору про виконання робіт (надання послуг);

забезпечення роботою самостійно;

призначення виплати грошового забезпечення батькам — вихователям дитячих будинків сімейного типу, прийомним батькам;

призначення грошової допомоги на догляд за особою з інвалідністю I чи II групи внаслідок психічного розладу, яка за висновком лікарської комісії медичного закладу потребує постійного стороннього нагляду;

призначення грошової допомоги, компенсації та/або надбавки непрацюючій працездатній особі, яка фактично здійснює догляд за дитиною з інвалідністю, особою з інвалідністю I групи або особою похилого віку, яка за висновком медичного закладу потребує постійного стороннього догляду або досягла 80-річного віку;

зайняття іншим видом діяльності згідно із статтею 4 Закону України "Про зайнятість населення";

набрання законної сили рішенням суду про поновлення зареєстрованого безробітного на роботі;

вступу на навчання за денною формою, у тому числі з використанням ваучера;

призову чи прийому на військову службу або направлення на альтернативну (невійськову) службу;

набрання законної сили вироком суду про засудження зареєстрованого безробітного до позбавлення волі, обмеження волі, арешту (крім випадків звільнення від відбування покарання з випробуванням);

досягнення зареєстрованим безробітним встановленого статтею 26 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” пенсійного віку або призначення пенсії за віком на пільгових умовах чи за вислугу років;

подання ним заяви про бажання здійснювати догляд за дитиною до трьох років;

подання зареєстрованим безробітним заяви про припинення реєстрації;

визнання зареєстрованого безробітного нездатним до трудової діяльності відповідно до акта огляду медико-соціальною експертною комісією;

встановлення факту подання зареєстрованим безробітним недостовірних даних та документів, на підставі яких прийнято рішення про надання йому статусу безробітного, призначення виплати матеріального забезпечення на випадок безробіття та надання соціальних послуг, що мав місце протягом періоду реєстрації;

встановлення факту виконання зареєстрованим безробітним оплачуваної роботи (надання послуг), зайняття іншим видом діяльності згідно із статтею 4 Закону України “Про зайнятість населення”;

припинення професійного навчання за направленням центру зайнятості без поважних причин;

відмови від двох пропозицій підходящої роботи, в тому числі за набутою професією за направленням центру зайнятості, а для зареєстрованого безробітного, який вперше шукає роботу та не має професії (спеціальності), — відмови від двох пропозицій проходження професійного навчання у період з дня реєстрації (перереєстрації);

смерті зареєстрованого безробітного або визнання його за рішенням суду померлим, безвісно відсутнім, недієздатним чи обмежено дієздатним;

подання зареєстрованим безробітним заяви про бажання отримувати соціальні послуги та виплату матеріального забезпечення на випадок безробіття в іншому центрі зайнятості;

2) у разі невідвідування зареєстрованим безробітним без поважних причин центру зайнятості:

протягом 30 робочих днів з дати прийняття рішення про таке відвідування (крім тих, що беруть участь у громадських та інших роботах тимчасового характеру, проходять професійне навчання за направленням центру зайнятості, зайняті працею, пов’язаною з організацією підготовки та проведенням виборів Президента України, народних депутатів України,

місцевих виборів) (реєстрація припиняється з наступного дня після останнього фактичного відвідування центру зайнятості. Рішення про припинення реєстрації безробітного у цьому випадку приймається на 31-й день);

протягом 14 робочих днів з дня припинення участі у громадських та інших роботах тимчасового характеру, закінчення праці, пов'язаної з організацією підготовки та проведенням виборів Президента України, народних депутатів України, місцевих виборів (реєстрація припиняється з дня припинення участі у громадських та інших роботах тимчасового характеру, праці, пов'язаної з організацією підготовки та проведенням виборів Президента України, народних депутатів України, місцевих виборів. Рішення про припинення реєстрації безробітного у цьому випадку приймається на 15-й день);

протягом 14 робочих днів з дня закінчення професійного навчання за направленням центру зайнятості (реєстрація припиняється з дня закінчення професійного навчання за направленням центру зайнятості. Рішення про припинення реєстрації безробітного у цьому випадку приймається на 15-й день);

протягом 14 робочих днів з дня закінчення строку дії медичної довідки по вагітності та пологах (реєстрація припиняється з дня закінчення строку дії медичної довідки по вагітності та пологах. Рішення про припинення реєстрації безробітного у цьому випадку приймається на 15-й день);

3) з дня відмови від складення, підписання, а також з дня встановлення факту невиконання без поважних причин, зазначених в абзаці третьому пункту 28 цього Порядку, індивідуального плану працевлаштування.

31. У разі припинення реєстрації безробітного така особа може бути взята на облік або поновлена на обліку в центрі зайнятості, до якого вона звернулася відповідно до умов цього Порядку.

32. Особа має право перереєструватися у тому ж або іншому центрі зайнятості як безробітна у разі, коли після припинення реєстрації залишилася безробітною та належить до категорії осіб, які зазначені у частині першій статті 43 Закону України "Про зайнятість населення".

Перереєстрація безробітного здійснюється з дня подання відповідної заяви або не раніше ніж через 90 календарних днів з дня припинення попередньої реєстрації відповідно до абзаців вісімнадцятого — двадцять першого підпункту 1 пункту 30 цього Порядку за умови повернення коштів, отриманих за період попередньої реєстрації, та абзацу другого підпункту 2 пункту 30 цього Порядку.

Перереєстрація безробітного здійснюється центром зайнятості з дня припинення попередньої реєстрації з підстав, зазначених у підпункті 2 (крім абзацу другого) пункту 30 цього Порядку, за умови підтвердження поважних причин, зазначених в абзаці третьому пункту 28 цього Порядку, з яких зареєстрований безробітний не зміг своєчасно звернутися до центру зайнятості, та у разі відвідування центру зайнятості, яким припинено реєстрацію, на наступний робочий день після усунення таких причин.

Перереєстрація безробітного здійснюється не раніше ніж через 30 календарних днів з дня припинення попередньої реєстрації відповідно до підпункту 3 пункту 30 цього Порядку.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 2018 р. №

ПЕРЕЛІК
постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 20 березня 2013 р. № 198 “Про затвердження Порядку реєстрації, перереєстрації безробітних та ведення обліку осіб, які шукають роботу” (Офіційний вісник України, 2013 р., № 26, ст. 859).
 2. Постанова Кабінету Міністрів України від 27 серпня 2014 р. № 403 “Про внесення змін до Порядку реєстрації, перереєстрації безробітних та ведення обліку осіб, які шукають роботу” (Офіційний вісник України, 2014 р., № 72, ст. 2028).
 3. Постанова Кабінету Міністрів України від 27 травня 2015 р. № 334 “Про внесення змін до Порядку реєстрації, перереєстрації безробітних та ведення обліку осіб, які шукають роботу” (Офіційний вісник України, 2015 р., № 44, ст. 1381).
 4. Постанова Кабінету Міністрів України від 8 липня 2015 р. № 473 “Про внесення змін до Порядку реєстрації, перереєстрації безробітних та ведення обліку осіб, які шукають роботу” (Офіційний вісник України, 2015 р., № 55, ст. 1802).
 5. Пункт 4 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 8 вересня 2015 р. № 673 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 73, ст. 2404).
 6. Постанова Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2015 р. № 1100 “Про внесення змін до Порядку реєстрації, перереєстрації безробітних та ведення обліку осіб, які шукають роботу” (Офіційний вісник України, 2016 р., № 2, ст. 92).
 7. Пункт 18 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 20 квітня 2016 р. № 313 (Офіційний вісник України, 2016 р., № 35, ст. 1360).
 8. Пункт 1 змін, що вносяться до порядків, затверджених постановами Кабінету Міністрів України від 20 березня 2013 р. № 198 і від 15 квітня 2013 р. № 347, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2016 р. № 879 (Офіційний вісник України, 2016 р., № 97, ст. 3157).
 9. Пункт 2 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 11 квітня 2018 р. № 263 (Офіційний вісник України, 2018 р., № 33, ст. 1159).
-